

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže a soudkyň Mgr. Věry Jachurové a Mgr. et Mgr. Lenky Bahýřové, Ph. D., v právní věci

žalobce: **nezl. D. Š.,**
zastoupený zákonným zástupcem Ing. L. Š.

proti

žalovanému: **Ministerstvo dopravy**
se sídlem Praha 1, nábreží Ludvíka Svobody 1222/2

**o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 10. 2019 č.j. 6/2019-150-SPR/4
takto:**

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného označeného v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu hlavního města Prahy, odboru dopravněsprávních činností ze dne 6. 2. 2019 č.j. MHMP 260665/2019 (dále jen „rozhodnutí MHMP“). Rozhodnutím MHMP bylo podle § 45 odst. 3 a § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu zastaveno řízení o žádosti žalobce o zápis silničního vozidla do registru silničních vozidel, a to pro zjevnou právní nepřipustnost podané žádosti.
2. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zrekapituloval nosné důvody rozhodnutí MHMP, přičemž zdůraznil, že správní orgán prvního stupně podrobně vylíčil skutečnosti bránící projednání žádosti a vyložil pojem svéprávnosti nezletilého zejména ve vztahu

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

k provozovateli silničního vozidla a jeho povinností. Uvedl, že rozhodnutí MHMP obsahuje i zákonnou definici provozovatele vozidla, jak je přejata do zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (silniční zákon) v jeho ustanovení § 2 písm. b) v relaci na ustanovení § 10 odst. 1 až 5 uvedeného zákona upravující další povinnosti provozovatele vozidla, jejichž porušení odpovídají skutkové podstaty přestupků vymezených v § 125c odst. 2 a § 125f odst. 1 uvedeného zákona. Rovněž pojem svéprávnosti byl správním orgánem prvního stupně vyložen v souladu s § 15 odst. 2 a § 31 NOZ. Žalovaný konstatoval, že již samotná žádost byla vzhledem k požadavku, aby se nezletilý stal provozovatelem vozidla bez toho, aby se k žádosti připojila další osoba, která by měla být zapsána jako provozovatel předmětného vozidla, vzhledem ke kvantitě a kvalitě nároků a z toho vyplývající odpovědnosti a jejích následků, které na osobu provozovatele kladou právní předpisy, zjevně právně nepřipustná. Nároky na jednání provozovatele vozidla totiž dalece přesahují rozumovou a volní vyspělost dotyčného nezletilého, který je k tomu, aby byl provozovatelem vozidla se všemi z toho se odvíjejícími důsledky, zjevně zcela nezpůsobilý. Za mylnou označil žalovaný domněnku žalobce, že mu správní orgán uložil povinnost, aby se jeho zákonný zástupce připojil k žádosti jako osoba, která má být zapsána jako provozovatel vozidla. V rozhodnutí MHMP není takový zápis vyžadován jako zákonná povinnost, nýbrž jako možnost, protože samotné vlastnictví vozidla jako určité majetkové hodnoty není nepřiměřené rozumové a volní vyspělosti žalobce. Pokud by v žádosti byla uvedena osoba žalobce jako vlastníka vozidla a současně osoba zákonného zástupce žalobce jako provozovatele předmětného vozidla, byla by žádost vyřízena bez zdržení a námitek. Za nepřipadný žalovaný označil odkaz žalobce na ustanovení § 4 zákona č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením (dále jen „zákon o poskytování dávek“), když zdůraznil, že správní orgán prvního stupně nevyžadoval předchozí souhlas soudu pro nákup vozidla nebo pro zápis nezletilého žalobce jako vlastníka a provozovatele silničního vozidla, ani ve svém rozhodnutí takovou nutnost nezmiňoval. Rovněž tvrzení žalobce, že jeho žádost je právně bezvadná a naopak právní posouzení správním orgánem prvního stupně vadné, žalovaný odmítl s tím, že jej pokládá za mylné a špatně pochopené včetně odkazu na zákon o poskytování dávek.

3. Žalobce v žalobě proti napadenému rozhodnutí uplatnil v prvním žalobním bodě námitku vnitřní rozpornosti napadeného rozhodnutí s tím, že správní orgány na jedné straně zdůraznily, že žalobce je nezletilý, a tedy nezpůsobilý řízení před správními orgány, na straně druhé výslovně uvedly, že stejná žádost by byla hodnocena jako právně přípustná, pokud by žalobce určil další osobu, která by se k žádosti připojila jako provozovatel vozidla. Žalobce však takovou povinnost nemá a rozhodnutí o tom, zda v žádosti o zápis silničního vozidla do registru vozidel bude uveden provozovatel vozidla odlišný od vlastníka vozidla, je plně v dispozici vlastníka vozidla a není předmětem správního uvážení. Správní orgán nemá žádné zákonné zmocnění po žadateli vyžadovat, aby si obstaral další osobu, jež by se jako provozovatel vozidla k žádosti připojila a není oprávněn žádost posuzovat podle toho, zdali je či není žádáno též o zápis provozovatele vozidla odlišného od vlastního vozidla. Pokud správní orgán uvedl, že žalobce nevyužil možnost navrhnout v žádosti zápis jeho zákonného zástupce jako provozovatele vozidla, fakticky tím žalobci uložil povinnost, protože nezákonně podmínil kladné vyřízení žádosti využitím uvedené možnosti. Nezletilý žalobce, dle správních orgánů nezpůsobilý k řízení před správními orgány, by se nestal nikterak způsobilějším, pokud by provozovatele

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

vozidla určil. I tehdy by žalobce zůstal nezletilým, avšak dle správních orgánů náhle způsobilým.

4. Ve druhém žalobním bodě žalobce namítl, že žalovaný jedná v omylu, když současná právní úprava vysloveně předpokládá situaci, kdy je nezletilý nositelem povinností a stanovuje odpovědnost za přestupky. Žalobce v této souvislosti odkázal na znění zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“), který v ustanovení § 14 výslovně stanoví odpovědnost zákonného zástupce za přestupkové jednání, a na důvodovou zprávu k tomuto zákonu. Namítl, že z uvedeného vyplývá nezákonnost napadeného rozhodnutí, neboť důvody zastavení řízení jsou zcela liché. Žalobce byl k podání žádosti oprávněn, neboť správnímu orgánu prvního stupně předložil rozhodnutí Úřadu práce o přiznání příspěvku na zvláštní pomůcku – motorové vozidlo a odkázal na ustanovení § 4 zákona o poskytování dávek, podle něhož je oprávněn k jednání před správním orgánem i jako nezletilý, a to bez předchozího souhlasu soudu. K tomu uvedl, že zákon jednání nezletilého bez předchozího souhlasu soudu podmiňuje pouze tím, že se musí jednat o řízení navazující na řízení o přiznání nároku na zvláštní pomůcku a související s ním. Tyto podmínky žalobce splnil, přičemž zákon žádá jiná omezení neuvádí, a proto správní orgán vybočil z mezí správního uvážení, když stanovil, že žalobce je k úkonu oprávněn jako vlastník vozidla, avšak nikoli jako provozovatel vozidla.
5. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. Ve vyjádření k žalobě odmítl, že by napadené rozhodnutí bylo vnitřně rozporné. Rozhodnutí podrobně vysvětluje rozdíl mezi zápisem nezletilého vlastníka a nezletilého provozovatele silničního vozidla do registru silničních vozidel. Shodně jako v napadeném rozhodnutí poukázal na odůvodnění rozhodnutí MHMP, v němž správní orgán prvního stupně podrobně vysvětlil způsobilost nezletilého jako provozovatele vozidla a skutečnosti bránící projednání žádosti.
6. Žalovaný nerozporoval tvrzení, že žalobce nemá povinnost uvést v žádosti o zápis silničního vozidla do registru silničních vozidel provozovatele odlišného od vlastníka tohoto vozidla, a že rozhodnutí o tomto způsobu zápisu vlastníka a provozovatele vozidla je plně v dispozici vlastníka vozidla. Poukázal však na to, že v případě podání žádosti o zápis shodné osoby jako vlastníka i provozovatele vozidla si musí žalobce být vědom povinností a svéprávnosti zejména v případě nezletilé osoby. Řízení o žádosti žalobce bylo tudíž správně zastaveno podle § 45 odst. 3 a § 66 správního řádu pro zjevnou právní nepřípustnost.
7. Žalobce není podle § 30 odst. NOZ plně svéprávný a do dovršení osmnáctého roku věku není zletilým a v případě provozovatele silničního vozidla bude stejně tak nezpůsobilým. Nezletilý ale může být vlastníkem vozidla, v daném případě není třeba dle čl. I. odst. 2 zákona č. 140/2016 Sb., kterým se mění zákon č. 329/2011 Sb., o poskytování dávek osobám se zdravotním postižením a o změně souvisejících zákonů, pro zápis nezletilého vlastníka vozidla do registru silničních vozidel předchozí souhlas soudu.
8. Námitce, že současná právní úprava výslovně stanoví odpovědnost zákonného zástupce za přestupkové jednání, žalovaný oponoval s tím, že argumentace správního orgánu prvního stupně i žalovaného vychází z právního řádu ČR. Důvody pro potvrzení

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

rozhodnutí MHMP, o něž bylo opřeno napadené rozhodnutí, byly podrobně a jasně vyloženy. Současně vyjádřil domněnku, že u žalobce zřejmě dochází k matení pojmů „vlastník“ a „provozovatel“ vozidla, stejně jako pojmů „možnosti“ a „povinnosti“ podat žádost o zápis vozidla do registru silničních vozidel, zejména pokud se tato žádost vztahuje k nezletilé osobě.

9. Zdůraznil dále, že správní orgány obou stupňů nezpochybnily oprávnění zákonného zástupce podat za nezletilého žalobce žádost o zápis silničního vozidla do registru silničních vozidel, když podle § 4 odst. 2 zákona o poskytování dávek není vyžadován předchozí souhlas soudu.
10. V replice k vyjádření žalovaného žalobce uvedl, že žalovaný uznal oprávnění žalobce podat žádost o zápis silničního vozidla do registru vozidel, přičemž žalobce nemá povinnost určit provozovatele vozidla, jež by byl odlišný od vlastníka vozidla. Z toho dle žalobce vyplývá právní bezvadnost žádosti. Nesouhlasil s názorem, že bylo žádáno o zápis shodné osoby jakožto vlastníka i provozovatele vozidla. Taková žádost podána nebyla. Žalobce se domáhal zápisu vozidla s uvedením toliko vlastníka vozidla. Žalovaný sám odkázal na ustanovení zákona č. 56/2001 Sb., o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích“), které stanoví podmínky pro zápis silničního vozidla do registru vozidel a stanoví pouze povinnost uvést v žádosti vlastníka vozidla, nikoli jeho provozovatele. Skutečnost, že silniční zákon považuje za provozovatele vozidla jeho vlastníka v případě, že není provozovatel výslovně uveden, na projednávanou věc nedopadá. Řízení o zápisu silničního vozidla do registru vozidel se řídí toliko zákonem o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích a správním řádem. Žalobce namítl, že v případě, že by byla jakkoli dovozena povinnost žalobce v žádosti uvést provozovatele vozidla odlišného od vlastníka vozidla, nebylo na místě řízení o žádosti zastavit z důvodu zjevné právní nepřipustnosti. Absence uvedení provozovatele v žádosti by v takovém případě představovala vadu podání a správní orgán měl v takovém případě žalobce vyzvat k jejímu odstranění.
11. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí, jakož i řízení, které jeho vydání předcházelo, a to v mezích žalobcem uplatněných žalobních bodů. V posuzované věci vyšel z následně uvedené právní úpravy:
12. Podle § 4 odst. 1 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích platí, že *registr silničních vozidel je informačním systémem veřejné správy podle zvláštního zákona, jehož správcem je ministerstvo. Registr silničních vozidel obsahuje evidenci silničních vozidel, vlastníků a provozovatelů těchto vozidel.*
13. Podle § 4 odst. 2 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích platí, že *v registru silničních vozidel se u silničního vozidla uvádí údaje o vlastníkovi a provozovateli, není-li totožný s vlastníkem (...).*
14. Podle § 2 odst. 15 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích platí, že *provozovatelem silničního vozidla je osoba, která je v registru silničních vozidel*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

zapsána jako vlastník tohoto vozidla, není-li jako jeho provozovatel v registru silničních vozidel zapsána jiná osoba.

15. Podle § 45 odst. 3 správního řádu platí, že žádost *nesmí být zjevně právně nepřípustná. Takovou žádost správní orgán neprojednává a řízení zastaví (§ 66).*
16. Podle § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu platí, že řízení o žádosti správní orgán *usnesením zastaví, jestliže byla podána žádost zjevně právně nepřípustná.*
17. Po provedeném řízení soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
18. Před vlastním vypořádáním žalobních námitek soud předesílá, že registr silničních vozidel je informační databází, která slouží k evidenci zákonem stanovených údajů o silničních vozidlech provozovaných na pozemních komunikacích. V důvodové zprávě k zákonu o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích se v této souvislosti uvádí, že: „Právní úprava vedení registru silničních motorových vozidel vychází ze Směrnice č. 99/37 o registračních dokumentech vozidel. V návrhu se stanoví povinnost každého provozovatele silničního vozidla přihlásit vozidlo k registraci. (...) Se zápisem silničního motorového vozidla do registru spojuje zákon závažné právní důsledky. Význam registru spočívá především v tom, že zápisem do registru se zakládá státní příslušnost silničního motorového vozidla a tento pojem je v mezinárodních stycích běžně používán. Teprve na základě registrace může být silniční motorové vozidlo provozováno na pozemních komunikacích a je mu přidělena registrační značka. (...) Vozidlo nezapsané do registru může být vyřazeno z provozu na pozemních komunikacích.(...) Vznik a zánik vlastnického práva (...) k silničnímu motorovému vozidlu je ponechán na obecné úpravě obsažené v občanském a obchodním zákoníku v částech upravujících tato práva k věcem movitým.“ Účelem vytvoření tohoto informačního systému tudíž není prvoplánová evidence (všech) vlastníků silničních vozidel, nýbrž registrace těch vozidel, která jsou jejich vlastníky či provozovateli provozována na pozemních komunikacích. Tomu odpovídá i povinnost uvést v registru silničních vozidel u silničního vozidla údaje o vlastníkovi a provozovateli, není-li totožný s vlastníkem [§ 4 odst. 2 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích]. Řečeno jinak, nemá-li vlastník silničního vozidla v úmyslu toto vozidlo (například dočasně) provozovat na pozemních komunikacích, tj. používat k účelu, k němuž je určeno, nemá povinnost toto vozidlo přihlásit do registru silničních vozidel, resp. je oprávněn požádat příslušný obecní úřad s rozšířenou působností o vyřazení vozidla z provozu ve smyslu § 12 odst. 1 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích.
19. Naproti tomu v registru zapsaný vlastník vozidla (či provozovatel tohoto vozidla v případě, jde-li o subjekt odlišný od vlastníka), musí být objektivně způsobilý splnit podmínky vyžadované právní úpravou pro provoz vozidla na pozemních komunikacích. Pojem provozovatele vozidla totiž nelze vykládat izolovaně bez kontextu zejména s právní úpravou obsaženou v silničním zákoně. Základní podmínky účasti na provozu na pozemních komunikacích vymezuje silniční zákon v § 3, který zejména stanoví, že *provozu na pozemních komunikacích se nesmí účastnit osoba, která by vzhledem k věku nebo ke sníženým tělesným nebo duševním schopnostem mohla ohrozit bezpečnost tohoto provozu; řídit motorové vozidlo může pouze osoba, která je držitelem řidičského oprávnění pro*

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

příslušnou skupinu motorových vozidel uděleného Českou republikou, státem, který je členským státem Evropské unie nebo smluvní stranou Dohody o Evropském hospodářském prostoru, nebo jiným státem podle mezinárodní smlouvy, kterou je Česká republika vázána a která upravuje oblast silničního provozu. S nedodržením povinností provozovatele vozidla, kterým se podle § 2 písm. b) silničního zákona rozumí vlastník nebo jiná osoba, která je jako provozovatel zapsána v registru silničních vozidel, pak v § 125f silniční zákon spojuje odpovědnost za přestupek, jehož skutková podstata bude naplněna tehdy, pokud provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Provozovatel vozidla nesmí ve smyslu § 10 silničního zákona mj. svěřit řízení motorového vozidla osobě, která není držitelem řidičského oprávnění, je také povinen zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená silničním zákonem. Vlastník silničního vozidla, který nemůže pro nedostatek své volní a rozumové vyspělosti plně posoudit, zda nakládání s jeho vozidlem při provozu na pozemních komunikacích neodporuje zákonu, není způsobilý k tomu, aby byl zapsán v registru silničních vozidel jako provozovatel vozidla, které vlastní.

20. O zjevném nepochopení argumentace žalovaného i správního orgánu prvního stupně ze strany žalobce svědčí námitka vnitřní rozpornosti napadeného rozhodnutí. Správní orgány obou stupňů dospěly k závěru, že žádost podaná žalobcem je zjevně právně nepřipustná nikoli proto, že by žalobce byl nezpůsobilým účastníkem řízení o této žádosti, nýbrž z toho důvodu, že se jako osoba bez plné svéprávnosti nemůže stát provozovatelem vozidla. Zjevná právní nepřipustnost žádosti pak ve smyslu § 45 odst. 3 správního řádu brání věcnému projednání žádosti. Správní orgán prvního stupně proto v souladu s § 66 odst. 1 písm. b) správního řádu řízení zastavil. Výroková část rozhodnutí MHMP obsahuje pouze výrok o zastavení řízení včetně relevantních právních ustanovení, podle nichž správní orgán prvního stupně postupoval, nikoli výrok, jímž by správní orgán žalobci ukládal jakoukoli povinnost. Zároveň platí, že jediné výroková část rozhodnutí může obsahovat autoritativní řešení otázky, která byla předmětem řízení před správním orgánem, a je pro účastníky správního řízení závazná, neboť pouze výrok účastníku správního řízení přiznává určité právo, ukládá povinnost nebo závazně deklaruje, zda tu určité právo nebo povinnost je či není. Námitka, že správní orgán žalobci de facto uložil povinnost *obstarat si další osobu, jež by se jako provozovatel vozidla připojila k žádosti*, se tudíž zcela míjí s účinky, které napadené rozhodnutí a probující rozhodnutí MHMP o zastavení řízení má. Žalovaný pouze nad rámec nosných důvodů v odůvodnění napadeného rozhodnutí žalobci vstřícně poskytl informaci o tom, jaké podmínky je třeba splnit, aby (žalobcem znovu podaná) žádost mohla být kladně vyřízena. Nutno doplnit, že zápis silničního motorového vozidla do registru silničních vozidel je zcela v dispozici vlastníka vozidla, který může sám či společně s osobou, která má být zapsána jako provozovatel vozidla, požádat o zápis údajů o motorovém vozidle do registru silničních vozidel (§ 6 odst. 3 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích). Z uvedeného plyne, že je ponecháno plně na vůli žalobce jako vlastníka silničního motorového vozidla, zda se napříště bude řídit legitimním právním názorem správního orgánu o tom, že osoba bez plné svéprávnosti nemůže být v registru silničních vozidel zapsána jako provozovatel vozidla. Námitka, že správní orgán neměl žádné zákonné zmocnění po žalobci vyžadovat, aby si obstaral další osobu jako provozovatele vozidla,

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

postrádá z důvodu faktické absence takto formulovaného požadavku ze strany správního orgánu své opodstatnění. Zároveň je nutno zdůraznit, že posouzení žádosti žalobce bylo správními orgány provedeno v souladu s právními předpisy, neboť, jak soud vyložil výše, provozovatelem vozidla může být pouze osoba, která je ve smyslu § 15 NOZ plně způsobilá nabývat pro sebe vlastním právním jednáním práva a zavazovat se k povinnostem.

21. Nedůvodná je rovněž námitka, že žalovaný jednal v omylu, pominul-li právní úpravu týkající se odpovědnosti zákonného zástupce za přestupkové jednání nezletilého. Smyslem právní úpravy zakotvené v § 14 zákona o odpovědnosti za přestupky je to, aby v případech, kde zákon vyžaduje ke spáchání přestupku zvláštní vlastnost, způsobilost nebo postavení pachatele (§ 12 zákona o odpovědnosti za přestupky) byl k odpovědnosti povolán zákonný zástupce nebo opatrovník, byť on sám nemá postavení zvláštního subjektu, když zároveň nositelem této přestupkové odpovědnosti nemůže být osoba, která nedovršila patnáctý rok svého věku, resp. osoba nepřičetná (§ 18 a § 19 zákona o odpovědnosti za přestupky). Tato zákonná fikce však nemění nic na tom, že provozovatelem vozidla nemůže být osoba, které nedostatek její volní a rozumové vyspělosti nedovoluje, aby posoudila všechny zákonné podmínky a předpoklady pro provoz vozidla na pozemních komunikacích. Nutno také zdůraznit, že zástupci žalobce (zřejmě) žádná zákonná překážka nebrání v tom, aby byl jako provozovatel předmětného motorového vozidla v registru silničních vozidel zapsán, neboli žalobce není výlučným nositelem zvláštní vlastnosti či způsobilosti, ohledně které by v případě porušení zákonných povinností z ní vyplývajících nastupovala odpovědnost jeho zákonného zástupce ve smyslu žalobcem odkazovaného ustanovení § 14 zákona o odpovědnosti za přestupky.
22. Správní orgány obou stupňů nikterak nezpochybnily oprávnění žalobce podat žádost o zápis vozidla do registru silničních vozidel bez předchozího souhlasu soudu podle ustanovení § 4 zákona o poskytování dávek a splnění takové podmínky po žalobci nevyžadovaly. Jak již soud vyložil shora, žalovaný ani správní orgán prvního stupně nepřekročil meze správního uvážení, neboť v souladu s relevantní právní úpravou reflektoval zákonnou překážku bránící tomu, aby jako provozovatel vozidla byl v registru silničních vozidel zapsán nezletilý vlastník vozidla.
23. Žalobce dále v replice namítl, že se domáhal zápisu vozidla s uvedením toliko vlastníka vozidla s tím, že podle názoru žalobce zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích stanovuje povinnost uvést v žádosti vlastníka vozidla a nikoli jeho provozovatele. K tomu soud pouze nad rámec nutného vypořádání včas uplatněných žalobních námitek (tyto v replice uvedené námitky byly uplatněny až po uplynutí zákonné lhůty ve smyslu § 72 odst. 1 s.ř.s.), konstatuje, že zákon o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích naopak výslovně předpokládá, že v registru silničních vozidel bude zapsán provozovatel vozidla, není-li jím vlastník vozidla. Pokud však vlastník vozidla nemůže být objektivně provozovatelem vozidla, nelze jej zapsat toliko jako vlastníka vozidla bez statusu provozovatele. Takový výklad nedovoluje znění citovaného ustanovení § 4 odst. 2 písm. a) zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, z něhož vyplývá, že vlastník zapsaný v registru silničních vozidel je

Shodu s prvopisem potvrzuje H. B.

považován za provozovatele vozidla, není-li uveden údaj o další osobě jako provozovateli vozidla.

24. Závěr o zjevné právní nepřípustnosti žádosti není otázkou posouzení náležitostí žádosti ve smyslu § 6 odst. 4 zákona o podmínkách provozu vozidel na pozemních komunikacích, nýbrž důsledkem zákonné překážky, která brání tomu, aby žádost mohla být věcně projednána. Námitka, že správní orgán měl žalobce vyzvat k odstranění vad žádosti, by tak nemohla obstát, ani kdyby byla uplatněna včas.
25. Soud tedy neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl. Za splnění podmínek zakotvených v § 51 odst. 1 s.ř.s. tak učinil bez nařízení ústního jednání.
26. Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 1 s.ř.s., neboť žalobce nebyl ve věci úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 26. května 2020

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu